

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине Веселин Мрдак,
- оптужени Пане Булат са браниоцем, адвокатом Предрагом Марићем,
- оптуженни Раде Вранешевић са браниоцем, адвокатом Николом Симићем.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес одржи.

Претрес је јаван.

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 9 часова и 44 минута.

Констатује се да је за данашњи претрес одређено саслушање сведока оштећеног Лесар Јандра, Милорада Мамуле, Габрић Милета и Светозара Бижића преко видео-конференцијске везе са Жупанијским судом у Ријеци, у присуству судије Ксеније Зорц, записничара Мелите Кружић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дobar дан, суд у Београду овде. Известили сте нас да овај сведок Светозар Бижић није приступио?

Судија КСЕНИЈА ЗОРЦ: Позив му је уредно уручен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја се извињавам, не чујемо Вас.

Судија КСЕНИЈА ЗОРЦ: Достава позива за сведока Бижића је уредно исказана, тако да на идућем рочишту можемо издати налог за довођење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у реду.

Констатује се да је судија Ксенија Зорц обавестила суд да је сведок Светозар Бижић уредно позван, а да није приступио и да за неко наредно саслушање, може бити доведен у Жупанијски суд у Ријеци.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА СВЕДОК-ОШТЕЋЕНИ ЛЕСАР ЈАНДРЕ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дobar дан, господине Лесар, да ли нас чујете?

Сведок - оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Чујем, али не баш добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не баш добро?

Сведок - оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Да, слабо чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слабо? Да ли ме сада боље чујете?

Сведок - оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Боље мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ми Вас слабо чујемо. Да ли браниоци, оптужени, ја вас молим ставите слушалице, и оптужени исто могу да приђу овде. Име оца, господине Лесар?

Сведок - оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Име Иван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца Ивана. Шта сте Ви по занимању?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: По занимању?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви, шта сте по занимању?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Радник, машински радник, са станом, Ваша адреса?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Бански Ковачевац 13.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, нисам Вас чула добро?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Број 13.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поновите?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Бански Ковачевац 13.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бански Ковачевац, кућни број 13. Реците ми, година рођења?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: 25.04.1938. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођен 1938. године. Јесте ли у неком сродству или завади са оптуженима Панетом Булатом и Радетом Вранешевићем?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Нисам чуо, уопште не знам ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у неком сродству или завади са оптуженим Панетом Булатом и Радетом Вранешевићем?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Чујте, ја уопште ништа не знам о чему, пошто ја нисам био у Хрватској, ја сам радио у Немачкој до 1996. године. Ја уопште нисам био ту, моја мама је остала у Банском Ковачевцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Врло Вас слабо чујемо, не можемо тако да наставимо.

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Ја Вам сада могу то рећи што ме питате. Ја нисам био ту на лицу места, пошто сам радио у Немачкој, Савезној Републици Немачкој, у Штутгарту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, то ћемо касније да причамо, него само ми реците, да ли сте у неким родбинским односима са оптуженима овде у предмету, Панетом Булатом и Радетом Вранешевићем или у некој завади или их не познајете уопште?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: У никаквим родбинским односима, ништа нисам са њима имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок-оштећени Јандре Лесар, од оца Ивана, по занимању машински радник, са пребивалиштем у Банском Ковачевцу, кућни број 13, рођен 1938. године, са оптуженима несродан, није у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Лесар, бићете саслушани као сведок. Као сведок сте дужни истину да говорите.

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Па, нормално, да, све што знам, то ћу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не снима се? Само мало ћете причекати, зато што имамо неке проблеме, па да наша режија и Ваши тамо успоставе, да се ово мало јасније чује. Господине Лесар, да ли ме чујете'

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало пре сам рекла да ћете бити саслушани као сведок. Као сведок сте дужни истину да говорите. Давање лажног исказа је кривично дело. Пре него што кренете да дајете исказ, положићете заклетву, понављајући овај текст који ја изговорим.

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заклињем се.

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато.

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: И да ништа што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Нећу прочитати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Прећутати, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опоменут, упозорен, а након полагања заклетве, изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред овим судом се води кривични поступак због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва против оптужених Панета Булата и Радета Вранешевића. Предмет оптужбе је убиство шест цивила хрватске националности у месту Бански Ковачевац у трећем месецу 1992. године. Пошто је једна од жртава, према подацима у списима, Ваша мајка, испричаћете суду, шта је у вези тога Вама познато, било посредна, било непосредна сазнања. Суд види из списка да Ви немате неких непосредних сазнања, али шта знате посредно, када сте се задњи пут чули или видели са мајком, да ли имате неких сазнања шта се то тамо десило, да сте после чули?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: У реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Ја нисам био уопште на лицу места, пошто сам радио у Савезној Републици Немачкој до 1996. године и онда ја нисам био ту када се то десило, ја сам био на послу. Она је остала у Банском Ковачевцу када је заузето било то, тај Бански Ковачевац, остала је, била је непокретна са штапом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете мало ближе микрофону?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Ја кажем да је она остала сама, пошто она није могла побећи оданде, пошто је био заузет Бански Ковачевац, САО Крајина, шта ја знам како се звало, она је остала и ја друго ништа нисам са њом имао никакве везе, нити ја знам за тога Булата, ни за те друге, ја само што сам прочитао у тиску, то знам, да су их побили и бацили у неки бунар доле у селу Михалићи и да су их после извадили и не знам где су. Ја бих само желео да се зна где су сахрањени. То је оно што ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ваша мајка се зове, како?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Лесар Мара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лесар Мара?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Мара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви последњи пут били у контакту са њом, на било који начин, или телефоном или да сте имали неког гласа о њој?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Ништа ја нисам имао контакта са њом, кћер моја је била у Карловцу, има она своју кћер у Загребу и оне су више имале можда сазнања о свему него ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте са тим ћеркама, односно, то су Ваше сестре, јел тако?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Моја сестра, али није рођена сестра, само по мами.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте са њима разговарали?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Па, ништа ни они не знају, нису ми могли казати, пошто из штампе сам прочитао, то сам прочитао у новинама и чујем овако од људи што причају, јел то. Не могу рећи оно што не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи Ваша сазнања су једино то што сте прочитали и што сте чули од људи?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Да, да, ништа друго ја не знам о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, када се то десило, да ли сте од тих људи чули шта је то било, са ким сте то разговарали?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Па то тамо што пише, на тиску што пише, тако се то десило, да је наредио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало ближе микрофону, ја Вас молим, слабо се чујете, немојте се удаљавати од микрофона.

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Нисам чуо што сте рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало ближе, то сам рекла, да се мало приближите микрофону, јер ми слабо Вас чујемо.

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Па, кроз сам на њему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, Ваша сазнања од тих људи са којима разговарате, то што пише у новинама, за суд није интересантно. Јесте ли Ви сазнали, шта се то десило са Вашом мајком?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Нисам ја никога толико ни питао, када нико, свако другачије прича, па онда то нисам. Ја само кажем да се он тај, ако је тај крив, ја не морем рећи да је он, направили само окривљени, је ли, или да бар каже где су покопани и како се десило то са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од кога сте то чули да су им тела бачена у бунар?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: То сам чуо што сам прочитао у тиску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: У новинама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има тужилац неких питања?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Нисам уопште разумео што сте рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ће тужилац да Вам поставља питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Господине Лесар.

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви рођени и одрасли у Банском Ковачевцу у кући где је живела Ваша мајка?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Нисам разумео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви рођени и одрасли у кући у Банском Ковачевцу где је живела Ваша мајка?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Јесам, рођен сам у Банском Ковачевцу у кући број 13 и ту је моја мама живела.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико сте Ви дуго живели са њом ту?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Па, ја сам живео са њоме стално и ја сам њу финансирао док сам радио у Немачкој, увек

смл ми били заједно, ја сам долазио неколико пута кући, на годишњи и то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте, да ли сте је материјално помагали док сте радили у Немачкој?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Нормално, нормално, да одржава читав тај посед, где је била земља и порез се онда плаћао и све.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Ваша мајка у тој кући у којој је живела, имала, мало непријатно питање, али тако вредних ствари, од намештаја, од накита, од новца?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: То је била кућа намештена скроз на скроз, кућа је била намештена, намештај, све је то било ново, али је све то отишло и кућа срушена и све и после је она убијена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте познавали ове остале покојне Гргу Михалића?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Нормално да сам познавао, то је све на петсто метара или један километар удаљено једно од другога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Каког је он имовног стања био?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Нисам Вас опет разумео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Каког је он био имовног стања, Грга Михалић?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Био је у добром стању и добри су људи то били све, ја не знам зашто је неко дигао руку на њих, све су то старији људи били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте познавали и ове остале, Бару Михалић, Катру Михалић, Веронику Крупич и Мару Ђерек?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Веронка је била трећа кућа, четврта, трећа кућа од моје маме, од моје куће, а тако и Грго, тако и Бара, тако и Ката Михалић и Мара Ђерек, то је све на једном окупу било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које је годиште била Ваша мајка, колико година је имала, које годиште је Ваша мајка?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Моја мама је рођена 1913. године.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли приближно знате и ови остали, који су погинули?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: За остале не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви или неко од Ваше родбине, покретали пред судом поступак за утврђење несталих лица, односно да Ваша мајка је нестала и да о њој немате трага?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Хоћете ли још једном поновити, нисам добро разумео, што ме питате сада?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је познато, да ли сте Ви или неко други, било када након тог трагичног догађаја, пред неким органом, конкретно судом, покретао поступак да се утврди да је Ваша мајка нестала, да се не зна где је?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Нисам ја то ништа покретао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко од Ваше родбине, Ваших сестара или деце?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Па, можда моја сестра, она је то захтевала, она је у Загребу живела, ја нисам био ту у Хрватској, нисам био, јер сам био у Немачкој и она у Загребу живи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте било када након тих догађања, па до данас, о том трагичном догађају разговарали са било ким од родбине ових осталих убијених?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Па, разговарао сам са Михалић Грге сином, а он то прати преко интернета, шта ја знам и читао сам то, али то сам ја сада све заборавио шта пише.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала Вам, господине Лесар, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте долазили у Хрватску у том периоду 1992. године? Кажете, били сте тада у Немачкој када се то издешавало?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Јесам, у Немачкој сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када сте дошли у Хрватску после?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Ја сам дошао у Хрватску 2002. године, али долазио сам ја и раније док сам могао, имати куда доћи, али када нисам имао куда доћи, када су срушили, нисам долазио, био у Карловцу и отишао назад, био два, три дана и назад се вратио у Немачку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте први пут дошли у Хрватску након што се десило то са Вашом мајком, колико после тога?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Дошао сам после «Олује», када је, то је не знам које године, 1995. је ваљда била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте отишли тамо до Ваше куће у Бански Ковачевац, да ли сте нешто тамо затекли, у каквом стању је била

кућа и да ли сте ишли тамо на место где сте чули да је око неког бунара се десило?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Код бунара нисам ишао, а дошао сам у своје двориште своју кућу погледати, када је прошла «Олуја»; када је то ослобођено било, нашао сам гомилу цигле, све је било минирано и срушено, само господарске зграде су остале, али без крова. Кућа је била до темеља срушена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имате још нешто суду да кажете, што Вас није ни питао, а Ви сматрате да треба рећи?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Немам ја то ништа, пошто ја не знам, ја само хоћу да се то пронађе, бар где су они закопани, јер су бачени, неко прича у бунар, неко у реку, неко да су запаљени, али нико не зна точно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато, јесу неке хрватске државне комисије ту долазиле, силазиле у тај бунар, нашле нешто?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Нисам Вас опет разумео добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да су неке хрватске државне комисије нешто испитивале око тог бунара, тражиле место где су кости Ваше мајке и осталих?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Било је тамо, били су и новинари, били су, гледали су то, тражили су, јесу. Била је и полиција ваљда, и они су били, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је нешто нађено од неких трагова?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Па, рекли су да су нашли неке крпиче, неке мараме, неке рупце, како се код нас каже, шта ја знам, да су то нашли и тај бунар да су после затрпали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се знало, коме су припадале те мараме, те ствари?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Хоћете ми још поновити?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се знало, коме су те ствари припадале, кажете, неке мараме?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Нисам ја знао ништа и велим Вам, нисам ја са њом контактирао толико и нисам ја знао, да. То ако треба, позовите моју сестру, њезину кћер, можда она више знаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли се придружујете гоњењу против лица за које суд утврди да су ово учинили?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Што сте рекли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се придружујете гоњењу против лица за које суд утврди да су ово учинили?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Па, нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Хтео бих пар питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, само укључите тај микрофон и гласно причајте.

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Не знам што пита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, сада ће Вам један од оптужених постављати питања, оптужени ПАНЕ Булат.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Добар дан, господине.

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Добар дан.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ја бих Вас молио да ми одговорите, Златко Михаљић, да ли Вам је шта у сродству?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Златко није жив више, Златко је умро.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: А Златко није жив?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Није.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Знате, направљен је у СУП-у у Карловцу по његовом налогу фотоелаборат лица мјеста, па бих Вас молио, пошто Ви знате лице мјеста, да суду кажете, колико је наведени бунар био далеко од, не друге куће где је ваша мајка спавала, него од друге куће где, колико је био тај бунар удаљен?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Од прве куће па до Михаљић Кате?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте.

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Па, шта ја знам, можда, можда педесет метара, није можда више, педесет метара.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Разговарамо о Михаљићу, Михаљић.

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: О Михаљићу, Михаљић, тај бунар што рачунате да су бачени у њега?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да, да.

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Унутра.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Педесет метара?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Око педесет метара, можда нема ни толико, нисам ја то мерио, ја не знам точно, али није далеко.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па, ја колико се сећам, господине, ако говоримо о истом бунару, тај бунар је непосредно ближе, свега од

три до пет метара највише од оне прве зидане куће гледајући од стране асфалта или ми говоримо о другом бунару? Пазите, ја знам да је код овога бунара су та тела вађена, а не овај бунар што Ви причате?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Немам појма, има два бунара, има један, скроз је уз једну зграду, то је господарска зграда, то је, овај, штала.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да, да, о тој кући причамо, јер ту су тела вађена и ту су били људи који су вадиле та тела.

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Онда, значи, није био ту у овом бунару што сам причао, него у другом?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте, у другом бунару, из другог бунара су вађена тела. Е, да ли можете то лице места поближе објаснити?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Па, могу, како не бих могао.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па, за тај бунар, молим Вас овде суд слуша, тужилац слуша, молим Вас, прецизно објасните, колико је једна кућа од друге удаљена, колико је прва кућа где је та штала била, где је војска спавала, колико је удаљена од цесте, молим Вас прецизно објасните?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Од цесте, има један мали путић који иде унутра у тај заселак, а од цесте је то можда исто педесет метара од главне цесте, онда иде околу све дотле, у то двориште, један пут иде.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте, али овај попрек пут када се иде одмах са асфалта у прву кућу која је штала била, односно где је војска спавала, она зидана ненабачена кућа, колико је била удаљена?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Од цесте?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да.

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Од цесте, директном цестом се то не може изаћи вани, исто око тридесет, четрдесет метара до главне цесте. Па, ту нема излаз, мора ићи другим путем вани на цесту.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Знам за овај улазни део куда се улази са тракторима и то, али асфалт и она прва кућа где је била штала доле, где је војска спавала, а друга кућа у којој, одмах иза ње, је спавала госпођа Михалић Ката, ја мислим да се она зове Ката, је ли?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Ката је спавала горе где је тај бунар, њена је кућа била, а доле је прекопута, преко цесте је

Михалић Грго и Бара, делила их је, само једна кућа их је делила, али није пут био до њих, него се около ишло.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте, да ли Ви господине се можете сада ту сетити, да објасните сада, када дођете на лице места, да ли и са које стране се могао видети бунар и у коликом размаку се могао видети бунар, где Вам је описано да је то урађено то дело?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Када зађете у двориште, оним малим путем са десне стране је бунар, када се пролази у тај заселак и онда нека гаража и сјеник је ту, шта ја знам.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Има она до цесте уздужна помоћна просторија и штала и не знам ни ја шта је било зидано, то дуж преко двадесет метара, јел тако, до асфалта, јел тако господине?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Има толико, има можда, не знам точно, има, нема пуно, онда је друго двориште, од другог суседа је двориште кроз које се дође до цесте.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте, тако да само размак између те помоћне просторије и куће био је својих четири, пет метара одакле се могло видети лице мјеста, јел тако?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Тај бунар, а шта ја знам, тамо је штала и та је гаража, откуд ја знам, Ви мислите да сам гледао.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Добро, колико се можете сетити, пазите, нико Вас не пита у пола метра, метар, него отприлике, говорим размак између куће и те помоћне просторије, те штале, простор?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Можда има пет, шест метара.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: То Вас питам, управо Вас то питам. Тако, значи, са асфалтне стране тих пет, шест метара није се могло више видети бунар, него само из те, отприлике, те раздаљине?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Тамо га заклања гаража, сјеник.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте, заклања га гаража, а са друге стране до Пркоса га заклања кућа, тако да се не може видети, а бунар је близу те куће, јако је близу те куће, јел тако?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Уз сам сјеник, гаражу.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте, уз саму кућу, јесте, нема два метра, три раздаљине, али, добро, у реду је. Господине, а са друге стране је испод саме куће обала нагла и тече река Купа, јел тако?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Неки пут је, доле је обала, стрма обала, да.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте, и доле Купа протиче, јел тако?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Доле је Купа ниже, можда петсто метара.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не знам да има и толико, али добро, нека има и пет, јер је испод саме обале протиче и река Купа, јел тако?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Да, да.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Е сада Вас молим, господине, реците у кругу тога, да ли је био икакав сјеник где се спремало сено и то?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Био је сјеник до куће, прича се да су бачени и да је запаљен на оном улазу када се улази у тај заселак.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да, то је дрвена кућа била, колико се ја сећам, не сјеник, него дрвена кућа, јел тако?

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Била је једна дрвена кућа у том дворишту близу бунара.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Господине, пошто сте Ви на томе терену, молим Вас, али Вас молим, отидите у село Брњавац и полицији реците да провере од Гвојић, зове се Ђуро, надимак му је «Цоца», молим Вас, запишите то, ја Вас молим запишите то.

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Ја нећу то уопште ићи доле.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Дајте, замолите полицију да оде, ја Вас молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Булат, нисте Ви овде да сада ту нешто молите.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Али тај човек је, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања за оштећеног ако имате, а те Ваше неке комуникације, налоге оштећеном.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Госпођо председавајућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете, консултујте се са браниоцем, не можете Ви оштећеном давати налоге да иде тамо нешто.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Тај човек Вам је одагнао ту кућу, тако да знате, а ако Вам је у интересу истина, ја Вас молим па отидите. Хвала лепо, то сам хтео само господине да Вам помогнем да знате, а лажу Вас, а ја Вам не могу помоћи. Хвала лепо.

Сведок-оштећени ЈАНДРЕ ЛЕСАР: Довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли нема више нико питања? Добро.

**Довршено саслушање сведока-оштећеног Лесар
Јандра.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Мамула Милорад.

СВЕДОК МАМУЛА МИЛОРАД

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, господине Мамула, да ли ме чујете?

Сведок МИЛОРАД МАМУЛА: Добар дан, чујем Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми Ваше податке, име оца?

Сведок МИЛОРАД МАМУЛА: Милан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца Милана, шта сте Ви по занимању?

Сведок МИЛОРАД МАМУЛА: Ја сам маневриста, радио на железници у Ријеци и Загребу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте, нисам Вас чула?

Сведок МИЛОРАД МАМУЛА: На маневри, на железници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте по занимању?

Сведок МИЛОРАД МАМУЛА: Па, то сам, железничар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Железничар, са станом у, адреса Ваша?

Сведок МИЛОРАД МАМУЛА: Славско Поље 107.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Славско Поље, кућни број 107. Које године сте рођени?

Сведок МИЛОРАД МАМУЛА: 1958. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођен 1958. године, место рођења, где сте рођени?

Сведок МИЛОРАД МАМУЛА: Вргин Мост.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Вргин Мосту. Да ли сте у неком сродству или у завади са оптуженима Панетом Булатом и Радетом Вранешевићем?

Сведок МИЛОРАД МАМУЛА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете те људе?

Сведок МИЛОРАД МАМУЛА: Ја Пану познам, а овог другог не познам.

Сведок Милорад Мамула, од оца Милана, по занимању железничар, са станом у Славском Пољу, кућни број 107, рођен 1958. године у Вргин Мосту, са

оптуженима несродан, није у завади, оптуженог Панета Булата познаје, оптуженог Радета Вранешевића не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Мамула, бићете саслушани као сведок. Као сведок сте дужни истину да говорите. Давање лажног исказа је кривично дело. Пре него што кренете да дајете исказ, положићете заклетву, понављајући ове речи после мене – заклињем се.

Сведок МИЛОРАД МАМУЛА: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

Сведок МИЛОРАД МАМУЛА: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

Сведок МИЛОРАД МАМУЛА: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато.

Сведок МИЛОРАД МАМУЛА: И да ништа што ми није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа што ми је познато.

Сведок МИЛОРАД МАМУЛА: Ништа што није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што ми је познато, а не није познато.

Сведок МИЛОРАД МАМУЛА: Што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

Опоменут, упозорен, а након полагања заклетве, изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Мамула, пред овим судом се води поступак због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва против Панета Булата и Радета Вранешевића у вези догађаја у месту Бански Ковачевац, марта месеца 1992. године и убиства цивила хрватске националности. Испричаћете суду шта је у вези тога Вама познато, којој војсци сте Ви припадали, којој формацији, ком оделењу, ко Вам је био командир и све што у вези овога знате. Изволите.

Сведок МИЛОРАД МАМУЛА: Не знам ништа, када ту нисам био присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам, коме сте Ви припадали у то време, у којим формацијама сте били?

Сведок МИЛОРАД МАМУЛА: Ја сам припадао томе воду, али ја сам био у Пркосу, нисам био ту, ја сам био у трећем одељењу, у селу Роквићи, то је пет километара од Ковачевца тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, ко је био командир Вашег вода?

Сведок МИЛОРАД МАМУЛА: Командир нашег вода био је Џакула Милан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командир Ваше чете?

Сведок МИЛОРАД МАМУЛА: Е то, Драган, Драган, Драган Паић или Јово Малобабић, сада не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, кажете, Ви сте били у трећем одељењу, ко је био командир тог одељења?

Сведок МИЛОРАД МАМУЛА: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То треће одељење, кажете, налазило се у?

Сведок МИЛОРАД МАМУЛА: У селу Роквићи у Пркосу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је удаљено од овог Банског Ковачевца, рекосте, колико?

Сведок МИЛОРАД МАМУЛА: Ма, има четири километра најмање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте, да ли имате нека посредна сазнања о овом догађају?

Сведок МИЛОРАД МАМУЛА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ништа чули ни од кога?

Сведок МИЛОРАД МАМУЛА: Ма, причају, али то мене није занимало, онај дода оно, онај дода ово, то мене не занима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, Ви сте из Славског Поља?

Сведок МИЛОРАД МАМУЛА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били у контакту са Вашим мештанима из Славског Поља, Марком Мамулом, Милетом Вучинићем и другим лицима која су била у овом одељењу где се десио овај догађај?

Сведок МИЛОРАД МАМУЛА: Па, нормално, путовали смо кући заједно и отишли смо заједно, у истом камиону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте нешто од њих чули, шта је то било?

Сведок МИЛОРАД МАМУЛА: Ја Вам кажем, није ме уопште занимало. Свако воли додати нешто и онда то на крају испадне чула-казала, то ме не занима уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, није Вас занимало, али да ли сте нешто чули да се десило?

Сведок МИЛОРАД МАМУЛА: Госпођо, то што сам и чуо, ја сам то већ и заборавио, то је прошло пуно година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, немате баш никаква сазнања да су неки хрватски цивили тамо страдали?

Сведок МИЛОРАД МАМУЛА: Ма, то сам чуо да су страдали, али од кога су страдали, како су страдали, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има тужилац неких питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Господине Мамула, да ли сте Ви у то време имали некакав надимак, или га можда имате и данас?

Сведок МИЛОРАД МАМУЛА: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте у то време имали некакав надимак?

Сведок МИЛОРАД МАМУЛА: Надимак?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Сведок МИЛОРАД МАМУЛА: Немам, ја имам надимак још из основне школе, зову ме «Рекс» и то ми је надимак стално.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте били у истом одељењу са Радетом Теслом?

Сведок МИЛОРАД МАМУЛА: Да, имам ја записано, био је Ђуро Шкаљац, Ђуро Џакула, Милош Џакула, Милан Џакула, Милан Самарџија, Симо Џакула, Ђуро Кругинић и Раде Тесла.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте познавали Вучинић Миле, од оца Љубана?

Сведок МИЛОРАД МАМУЛА: Не, није он био са мном.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А Марко Мамула?

Сведок МИЛОРАД МАМУЛА: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте познавали иначе?

Сведок МИЛОРАД МАМУЛА: Они су били у првој, другој, ја сам био у трећем, нису они били са мном.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, да ли сте их уопште познавали?

Сведок МИЛОРАД МАМУЛА: Како не бих познавао, Марко ми је комшија, а Миле, Миле је радио на железници, за време рата био, само после отишао негде доле за Србију, ја не знам ни сам где је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте икада са тим Милетом Вучинићем и овим Марком Мамулом разговарали о томе, шта се то догоди, толико људи побијено, није то?

Сведок МИЛОРАД МАМУЛА: Ја са Марком не причам још од 1980. године.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А са Вучинићем, да ли сте када о томе разговарали?

Сведок МИЛОРАД МАМУЛА: Нисмо, па нисмо ни близу, па што би.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате, ту ноћ када се то догађало, да ли је било неког контакта између Вашег командира овог Милана Џакуле и овог одељења где је био Ђуро Кривокућа?

Сведок МИЛОРАД МАМУЛА: Е то не знам, ми нисмо имали везе ове, него смо имали курира, али то нико ништа, немам појма, да ли су имали или нису имали, немам појма.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су ту вече долазила нека лица ту у Ваше одељење, да ли су имали неки контакт са Вашим командиром?

Сведок МИЛОРАД МАМУЛА: Са нашим командиром?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Сведок МИЛОРАД МАМУЛА: Нисам имао контакт.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте ту ноћ виђали Булата кога, рекосте да познајете и да је долазио у Ваше одељење?

Сведок МИЛОРАД МАМУЛА: Није био у нашем одељењу, шта би радио он тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неких питања, браниоци, оптужени?

Довршено сведочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Миле Габрић, можете да идете, господине Мамула.

Сведок МИЛОРАД МАМУЛА: Хвала.

СВЕДОК МИЛЕ ГАБРИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име оца, господине Габрићу?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Ђуро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца Ђуре, шта сте Ви по занимању?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Радник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радник, адреса Ваша?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Славско Поље 117, Гвозд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Славско Поље, кућни број 117, година Вашег рођења?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: 29.05.1963. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођен 1963. године, где сте рођени?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: У Гвозду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Гвозду. Да ли сте у неком сродству са оптуженим Панетом Булатом, са оптуженим Радетом Вранешевићем?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте у некој завади са њима?

Сведок МИЛОРАД МАМУЛА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете оптужене?

Сведок МИЛОРАД МАМУЛА: Познајем из виђења.

Сведок Миле Габрић, од оца Ђуре, по занимању радник, адреса Славско Поље кућни број 117, Гвозд, рођен 29.05.1963. године у Гвозду, са оптуженима несродан, није у завади, познаје оптужене из виђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Габрићу, бићете саслушани као сведок. Као сведок сте дужни истину да говорите. Давање лажног исказа је кривично дело. Пре него што кренете да дате исказ, положићете заклетву понављајући после мене, ове речи: заклињем се.

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Не чујем Вас добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Да ћу о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питан.

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога.

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: И да ништа од онога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што ми је познато.

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Нећу прећутати.

**Опоменут, упозорен, а након полагања заклетве,
изјављује:**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Габрићу, пред овим судом се води кривични поступак због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва против Панета Булата и Радета Вранешевића. Предмет оптужбе је убиство цивила хрватске националности у месту Бански Ковачевац у трећем месецу 1992. године. Испричаћете суду, у којем сте оделењу Ви били, у којој војсци, да ли Вам је нешто у вези овог догађаја познато, да ли имате нека било посредна, било непосредна сазнања у вези овог догађаја?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Ја сам био ту вече у, односно тај пут у оделењу, био сам у првом оделењу. Господин Пана је дошао са једним човеком у цивилном оделу, имао је на себи фармерке и кожну јакну, колико се сећам. Они су дошли навечер у наше оделење и купили су те људе и одвели су, ја не знам у ком правцу, а после више не знам ништа. Било је око, предвече, око шест, седам сати, зимско време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, ко је био командир Вашег оделења?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Саво Малобабић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, шта су они рекли пре него што су, кажете, купили те цивиле, што их купе, где ће их?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Нису рекли ништа, они су њих и пре купили, да би они њима саопштили, шта ја знам, да се не смеју кретати без дозволе и да, ето то, једино да се не смеју кретати, да буду већином у кућама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли су, да ли познајете Марка Мамулу и Милета Вучинића, од оца Љубана?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли то припадници Вашег оделења?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Миле је, а Марко не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ком одељењу је припадао Марко Мамула?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Ја сада не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је неко из Вашег одељења ишао да прикупља те цивиле?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Не, ми смо скупили пар људи што је било у педесет метара у круг, а ниже нисмо ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, колико је то цивила скупљено ту ноћ, то вече?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Не знам, можда пет, шест, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, шта се то дешавало, да ли сте те ноћи чули неке пуцњење, неке експлозије?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Па, ја нисам чуо ништа, ја нисам чуо ништа, не знам, био сам ту, после у одељењу и нисам чуо ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким је Пане Булат разговарао и тај човек у кожној јакни и фармеркама, са ким су они разговарали када су ушли ту где је било Ваше одељење?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Како мислите са ким су разговарали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, коме су се обратили, шта кажу, због чега су они ту дошли, који је разлог, кажете, после су покупили цивиле?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли се нешто обраћали Вашем командиру или некоме од вас или?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Па, нису, једноставно су рекли да их воде и ја немам појма куд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта су рекли, где ће да их воде?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Нама нису рекли ништа, једноставно су их покупили и одвели, ја не знам куда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте ли Ви чули да су те ноћи ти људи убијени ту?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Ја те ноћи нисам чуо, о томе ништа не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули касније за те људе, шта се десило?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Касније сам чуо и није ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ближе микрофону јер када окрећете главу лево-десно, удаљавате се па се губи тон.

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Касније сам чуо о томе, али не знам, нисам, опет сигуран да су их побили тај Пане и тај човек, не могу рећи када нисам то видео, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте од припадника овог другог одељења Буре Кривокуће чули нешто шта се то десило?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни са ким разговарали?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Не, ја нисам се о томе превише ни распитивао. Није ме ни занимало, јер то је стварно злочин, нисам се распитивао о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли познајете Радета Малобабића, од оца Николе?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Њега знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте њега видели те ноћи?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте, да ли познајете Радета Малобабића, од оца Симе?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Да, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте са њим нешто причали у вези овог догађаја?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Милета Малобабића?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Знам све, они су сви од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ове све из Славског Поља Ви знате, јел тако?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Тако је, да, знам, моји сусједи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте било са ким од њих разговарали у вези овог догађаја?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: О томе нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: О томе нисам разговарао, нисам се уопште распитивао за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нисте се распитивали, али они помињу да се ове ноћи нешто ту десило, да су убијени цивили?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Па, добро, то се причало, али, овај, ја нисам испитивао то, нити ме је занимало. Настојао сам да што мање знам о томе, као што ништа не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш командир одељења Саво Малобабић такође помиње да су те ноћи убијени ови цивили?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Па, он је спомињао то, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Као да су људи побијени, да су одведени и да су негде побијени, а где, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви о томе не знате ништа, то се дешава ту где сте Ви, у близини тог неког другог одељења и Ви сада баш ништа не знате о свему томе?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Госпођо, то се није десило код нас, то се десило пар кућа ниже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, колико је то, да ли је то 500 метара од Вас?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Па, више, ја сам био у првом одељењу, то је можда било километар, скоро и два, ниже, ми смо били распоређени по кућама, по тим објектима и по кућама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Саво Малобабић ту ноћ звао телефоном он или неко њега звао, саопштио му да су побијени цивили?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он тврди да јесте, да га је звао командир овог другог одељења.

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви то не знате или шта?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Ја не знам, нисам чуо да га је ико звао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Саво Малобабић, Ваш командир каже да је те ноћи у купљењу цивила учествовао Марко Мамула и Миле Вучинић, од оца Љубана?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Не знам ни то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ни то?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви ту ноћ били тамо, кажете да јесте?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Па, био сам, али ја нисам видео да су их они купили, па то је био мрак, госпођо, то се овако ништа не види шта се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули ту ноћ неку експлозију?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Експлозију не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуцање, ни то нисте чули?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Не, био сам у кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, били сте у кући, али, знате како ноћу се чује пуцање, експлозија, немогуће да то Ви све не чујете?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Нисам чуо, иначе слабије чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, да ли се то сутрадан ујутру ту нешто дешава, да ли долази неко из команде батаљона, команде вода, команде чете, да ли ту неко долази од Ваших старешина старијих од Вашег командира Саве?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Није долазио нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се Ви то не сећате, јер многи причају да јесте било ту долазака?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Ја се не сећам, јер то је госпођо било пре осамнаест година, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли се сећате, пошто кажете да је био Пане и тај непознати човек у тој јакни, јесте ли чули ко је тај човек у тој јакни кожној?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Не, не знам, нисам чуо ни ко је, ни одакле је, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви видели да ли су они имали нешто од оружја код себе?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Не знам ни које сам ја имао оружје, камоли они, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А знате ли ишта о овом догађају за који Вас је суд звао?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Ја што сам знао, ја сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли имају чланови већа или тужилац питања? Изволите. Сада ће Вам тужилац постављати питања даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте, ако сам добро разумео, да сте Ви оптуженог Булата од раније познавали, макар из виђења?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Из виђења.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ту ноћ када је дошао, да ли сте га препознали да је то Пане Булат?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Па, да, знали смо, он је пре био у полицији, ја се сећам, пре рата је радио у полицији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како је био обучен, да ли је он ту вече био у некој униформи или у цивилу?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: То се не сећам стварно да ли је био у цивилу или у униформи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте видели било какво наоружање код њега, нисте?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Не чујем Вас добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте видели било какво наоружање код њега, да ли сте видели?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када Ви први пут у односу на тај догађај, сазнајете, Ви лично, да се то догодило што се догодило, да су ти људи побијени?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Када први пут сазнајем?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, када Ви лично први пут сазнајете да се то догодило и шта се то догодило?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Па, то сам сазнао тек сутрадан поподне, тако, мало се о томе причало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете ли нам мало ближе рећи, шта сте то сазнали тог поподнева шта се то догодило?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Па, сазнао сам да су ти људи побијени, ништа друго.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се причало нешто, да ли се помињао некакав бунар, некакво минирање, експлозија, шта сте сазнали?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: О томе ништа, ја не знам ни за какав бунар ни за експлозије, ја то не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте икада сазнали да ли су из тог бунара вађени неки лешеве, шта је било са тим лешевима, ко је то радио?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Не знам ништа о томе, немам појма.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви тада или данас имали било каквог разлога да се плашите да кажете све оно што знате о том догађају?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Немам се ја шта плашити, ја сам рекао само оно што сам видео. Ја не могу рећи да сам видео бунар, када га нисам видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала, немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Да ли сте Ви видели моменат када се Пане Булат обратио некоме у Вашем оделењу у тој кући?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Па, обратио се нама свима, био је ту.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Да ли сте видели, како кажете, он је дошао по цивиле, да ли сте видели моменат, да ли је уопште он те

цивиле и одвео и ако знате, где их је одвео, сам моменат одвођења цивила?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Па, одвео их је у мрак, уз цесту, ја не знам где.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Јесте Ви видели тај моменат како он њих одводи?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Па, видео сам, отишли су.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Ко је отишао?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Отишао је тај Пане и тај са њим што је био, отишли су тамо покупити оне људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не удаљавајте се од микрофона.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Нисте одговорили на моје питање, да ли сте видели да Булат и то друго лице у цивилу одводе, одводе цивиле, да ли сте видели моменат како их они одводе или сте само видели да Булат и то лице у цивилу напуштају кућу?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Па, да, напуштају кућу, нормално.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Али нисте видели моменат да они одводе неке цивиле из кућа?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Па, нисам, а из кућа, не, то нисам видео. Они су изашли из куће и отишли су.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има даље неких питања? Реците ми, у близини Вашег оделења, је ли било цивила и колико ако је било?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Па, било је двоје, троје, колико се сећам, чини ми се, у овој близини, двоје, троје, тако нешто, ови су били доле ниже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, то двоје, троје, шта су, жене, старије, млађе?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Па, то су све старији људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите. Да ли знате имена тих цивила?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, добро. Реците ми, за Радета Вранешевића, да ли Ви знате тог човека?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Њега не познам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли њега не знате ни из виђења или како?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Не знам, не знам га никако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што смо на почетку овог Вашег исказа, када сам ја питала да ли знате оптужене, Ви кажете, из виђења. Да ли се то односило само на Панета Булата?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Да, само на њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Радета Вранешевића не знате ни из виђења, не знате га никако?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да то само разјаснимо. Ако нема више питања, да завршимо. Реците ми, пита Вас оптужени Пане Булат, да ли је те ноћи било неког паљења, неке паљевине?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Ја нисам приметио, није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, да ли је те ноћи био Милан Џакула да сте га видели, командир вода?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Па, он је скроз далеко од мене, он је био скроз доле ниско.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где то ниско?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Па, шта знам, на четвртном одељењу, ми смо били далеко једни од других, нисмо ми били близу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Милан Џакула био у Пркосу?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: У Пркосу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Не знам, шта би радио у Пркосу, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је било командно место командира вода Милана Џакуле, где?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Не знам, није било у Пркосу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је било његово командно место, кажете далеко од Вас ту, где је било?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Па, госпођо, не знам, то је било пре осамнаест година, откуд се ја сада сећам где је било које командно место, то сам заборавио. Ја не знам точно ни где сам ја био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако нема више нико питања, да завршимо.

Довршено сведочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се одјавимо са Жупанијским судом у Ријеци. У вези овог доказног предлога да се саслушава овај сведок Ђуро Чеко, суд је успоставио контакт са тим човеком, чак је он звао телефоном са овог телефона. Ја Вас молим да се одјавите са Жупанијским судом у Ријеци, не мора више видеолинк, режија. Тај човек је рекао да он не пристаје да сведочи, да дође овде не може, да он нема америчко држављанство, да тамо живи са фамилијом, да у случају да овде дође, да не може да се врати, а било какво позивање преко америчких судова, би му створило проблеме, и за њега и за фамилију у смислу да би био протеран одатле и рекао је чак да не би могао много ни да помогне суду, да очевидац догађаја није, да зна све оно што је и Раде Малобабић, од оца Николе, да су они практично били заједно и да суд позове Радета Малобабића, његова сазнања су и сазнања сведока Ђуре Чеко. У вези тога, да ли одустајете од тог предлога за саслушање или ће веће да одлучује? Укључите микрофон.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Имајући у виду ово што сте рекли, да сте ступили у контакт са сведоком и да он не може и неће, колико сам разумео, да сведочи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не пристаје да долази, човек каже једноставно, да дође овде, држављанство нема, не може да се врати, а фамилија му тамо живи.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Па, ми и даље сматрамо да је његово сведочење значајно, али остављамо суду на оцену, уколико суд сматра да није у могућности да га доведе и да он сведочи, онда, овај, немамо другу могућност, сем његовим добровољним пристанком да дође и сведочи, тако да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ако дође у суд, одмах ће да га депортују.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Знам, јасно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Како, овде да дође, више не може да се врати.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Разумем да он неће да дође из његових разлога, али опет, он је битан нама као сведок у овом поступку. У сваком случају, уколико он неће да дође, нека суд одлучи да ли ће овај предлог одбити, за саслушањем сведока. Мислим, ми немамо, ми и даље остајемо при предлогу за његовим саслушањем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин?

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: То у овом тренутку не могу, верујте ми, ја сам затечен, не знам на који начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остајете при предлогу да се саслуша сведок који не пристаје да дође, обзиром да је у иностранству, нема никаквих других могућности.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Добро, онда нека суд донесе решење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суд нема законских могућности да изведе то саслушање поред најбоље воље да га саслуша.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Ништа, ево, ми ћемо ако тако стоје ствари, ми ћемо одустати од тог предлога, уколико не постоје могућности, његова воља, ништа, онда одустајемо.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Мислим да је кључно да ради неких разјашњења неких ствари, на пример, прво ћу казати од неразјашњених ствари, Раде Малобабић који је вадио, каже да је вадио пет, шест лица, што мислим да може казати праву истину у вези тога. Ја нећу говорити је ли истина или није, Раде Мраовића је истина и како је дао изјаву, ја нећу да у то улазим, али ради тога је потребно и мислим низ других ствари које су се догодиле, да нису разјашњене ради истине, а Ви сте ту да оцените релевантност исказа, односно да видите шта је потребно да би истина изашла на видело. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ ПРЕКИДА у 10 часова и 51 минут и биће настављен дана:

**08. октобра 2009. године,
са почетком у 9 часова и 30 минута.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За сутра смо рекли ове сведоке, Миле Малобабић, Џакула Ђуро, Ненад Вучинић, значи овде у суд ће доћи, уколико дођу, позвали смо их. Изволите.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Интересира ме, да ли сте имали времена, да ли сте погледали, јер су ми рекли докторица код нас да је послала све службено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледаћу у списима.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Молим Вас, јер ми је неопходно потребно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сам до сада видела ту медицинску документацију, ја бих Вам рекла.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Имам низ проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли добијате то и затвору, пошто кажете, ишли сте на прегледе?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Мене су возили у другу установу у ЦЗ код доктора и на рентгентско снимање, знате, доктори су ме тамо прегледали, тамо је наша здравствена установа и тамо се прегледи врше и све и то је враћено овде код докторице наше, овде у овој згради и она оцену даје и доктор не знам како му је име, али Ђуро знам да га зову, који је за то и они су погледали све што су послали и послали су Вама. Ви вероватно имате ту, па молим Вас, јер ми је прилично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумем, да ли Ви добијате ту медицинску документацију?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Рекла ми је докторка, пошто сам ја питао, докторица ми је рекла да је Вама све послала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вама рекла о чему се ради?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Рекла ми је да ми се криви кичма, да зуба немам, да имам проблема и са стомачним проблемима и да се то све види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи саопштила Вам је те налазе, добро.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Хвала лепо.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА